

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26.10.1966, sp. zn. 8 Co 785/66, ECLI:CZ:KSBR:1966:8.CO.785.1966.1

Číslo: 91/1967

Právní věta: K výkladu § 53 ods. 2 zák.práce.Okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné, stalo-li se po uplynutí 15 dnů ode dne, kdy organizace zjistila důvod k okamžitému zrušení.K otázce možnosti zjištění důvodu k okamžitému zrušení pracovního poměru.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 26.10.1966

Spisová značka: 8 Co 785/66

Číslo rozhodnutí: 91

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Okamžité zrušení pracovního poměru

Předpisy: 65/1965 Sb. § 53 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 91/1967 sb. rozh.

K výkladu § 53 odst. 2 zák. práce.

Okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné, stalo-li se po uplynutí 15 dnů ode dne, kdy organizace zjistila důvod k okamžitému zrušení.

K otázce možnost zjištění důvodu k okamžitého zrušení pracovního poměru.

(Rozsudek krajského soudu v Brně ze dne 26. října 1966, [8 Co 785/66.](#))

Okresní soud v Hodoníně rozhodl, že okamžité zrušení pracovního poměru navrhovatele u odpůrce ke dni 26. 7. 1966 je neplatné a pracovní poměr trvá dále, když na základě výsledků provedeného dokazování dospěl k závěru, že v daném případě nešlo o tak hrubé porušení pracovní kázně, že by byl dán zákonný důvod k okamžitému zrušení pracovního poměru, a dále, že odpůrce nezachoval lhůtu 15 dnů v § 53 odst. 2 zák. práce uvedenou.

V odvolání vytýká žalovaný soudu I. stupně, že nezhodnotil správně výsledky provedeného dokazování a že také věc neposoudil správně ani po stránce právní, neboť podle jeho názoru 15denní lhůta k okamžitému zrušení pracovního poměru začala běžet teprve ode dne, kdy bylo skončeno

šetření orgány VB a spis byl zaslán okresnímu prokurátorovi k podání obžaloby.

Krajský soud v Brně rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

V souzené věci bylo prvním soudem zjištěno, a odvolací soud to zjistil i z obsahu spisu 1 T 292/66 okresního soudu v Hodoníně, že navrhovatel byl dne 23. 5. 1966 zadržen na vrátnici, když nákladním autem odvážel více odpadového materiálu (trubek), než na které znělo povolení. Dne 25. 5. 1966 byl tento materiál převážen a bylo zjištěno, že navrhovatel na voze odvážel materiál o mnohem větší váze a ceně, než na které zněl dodací list. Tímto dnem, tj. tedy nejpozději dnem 25. 5. 1966 začala běžet lhůta 15 dnů, do které měl odpůrce možnost okamžitě zrušit pracovní poměr navrhovatele. Odpůrce však navrhovateli teprve dopisem ze dne 28. 7. 1966, který tento obdržel dne 30. 7. 1966, tedy za více než dva měsíce poté, co zjistil důvod k okamžitému zrušení pracovního poměru, sdělil, že s ním pro hrubé porušení pracovní kázně zrušuje okamžitě pracovní poměr.

Lhůta uvedená v § 53 odst. 2 zák. práce není pořádková, nýbrž preklusivní, což znamená, že zmeškání organizace tuto lhůtu, je okamžité zrušení pracovního poměru neplatné. Tato lhůta je proto tak krátká, aby organizace neotálela a nespolehala se na to, až důvod k okamžitému zrušení pracovního poměru zjistí jiný orgán, ač tak snadno může učinit ona sama. Má-li však tvrdý zásah do pracovního poměru působit preventivně i na ostatní pracovníky a vést tyto k upevnění pracovní kázně, pak k němu musí dojít neprodleně. proto, nepomůže-li toto rozhodnutí upevnit pracovní disciplínu v podniku odpůrce, není za tento následek odpovědný soud, nýbrž sám odpůrce, který zbytečně dlouho vyčkával výsledků šetření VB, ač odcizení materiálu navrhovatelem, jeho množství a cenu mohl zjistit okamžitě pouhým jeho převážením, kdyby jeho pracovníci řádně plnili svoje povinnosti.

Proto odvolací soud napadený rozsudek potvrdil, aniž bylo třeba zbývat se otázkou, zda důvod k okamžitému zrušení pracovního poměru je tak vážný, jak to má na mysli § 53 odst. 1 písm. b) zák. práce.